

Vooraf

Bladeren in *Time Machine*. Kijk, daar om de hoek, daar ben ik geboren. En hier, zie je het, door de boog van de brug kon ik de Graslei zien, maar ik voelde vooral het meisje dat ik er kuste. Knuffels met hoog testosteron-gehalte staan niet op die foto's van toen, dat was te triviaal voor prenten die opvoeding uitstraalden, en wat men nu 'Europese Waarden' noemt.

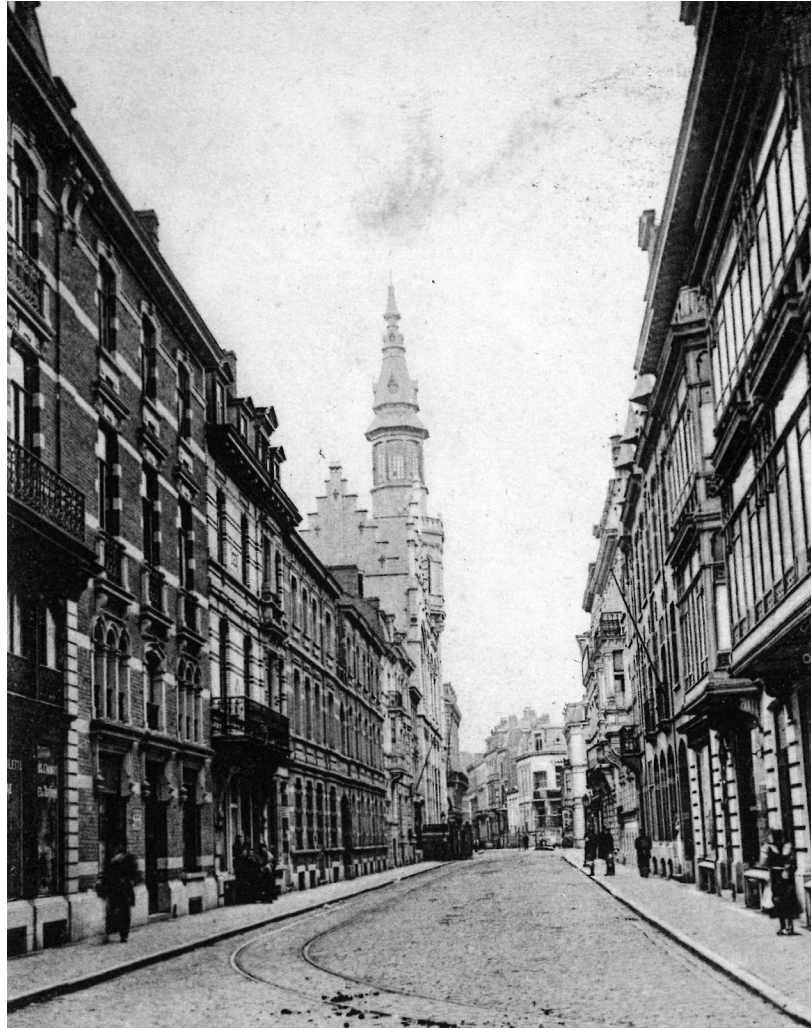
Een fotograaf was een vakman die onvergetelijke beelden vastlegde. Dan in zijn donkere kamer dook om in de beloftevolle geur van ontwikkelaar en fixatief langzaam en als bij wonder de beelden te zien ontstaan op het papier. Er is iets van dat mirakel in die foto's blijven zitten.

Gent is Sneeuw witje, altijd al gebukt onder de stiefmoederlijke tirannie van Franse, Duitse, Oostenrijkse, Spaanse of Brusselse overheersers. En elk jaar valt de stad even in slaap, drie en een half dagen na de Gentse Feesten, om een paar weken later tot leven gekust te worden door uitgeslapen stedelingen en wakkere studenten die van einde en ver gekomen zijn. Meer kan een prinses niet verlangen. De beelden in *Time Machine* zijn het bewijs. Foto's die met respect en bewondering behandeld werden. In een album, in een kader tegen de muur of op de kast. Soms als briefkaart, voor de deftige mensen met een comfortabel inkomen, die dikwijls veel Frans en een beetje Gents spraken. Ze voegden ook graag iets toe aan de foto, iets over hun eigen leven. Marie schrijft naar haar vriendin Lucie en noemt de Leopoldlaan "La promenade favorite des Gantois." Een voorbeeld van wat we de 'Folie Bourgeoise' noemden. Een tijd geleden kreeg die plek nog de bijnaam 'Avenue Vaseline' vanwege de handel die er toen een tijdje floreerde.

Onze stadsgenoot en meesterfotograaf Kevin Faingnaert heeft naast de oude foto's telkens precies dezelfde plek in beeld genomen. Kevin heeft een camera die niets met bewaking maar alles met de liefde voor het beeld te maken heeft. Hij is wereldberoemd voor zijn landschappen die zo treffend zijn dat je er zou willen in wonen. En kijk maar eens hoe hij hier het onvergetelijke een nieuwe dimensie geeft. Hij geeft het kleur en diepgang. Dan merk je hoe de diversiteit in stijl van de gebouwen de weerklink is van het pluralisme en de verdraagzaamheid van de Gentenaar.

Is er veel veranderd? Ja en nee. De Achtersikkel is nog precies hetzelfde rustgevend plekje in de stadskern, maar nu heeft iemand er een camionetje, een affiche en wat verlaten fietsen tegen gesmeten. Net als bij het stadhuis waar nu gelukkig opnieuw wat groen te genieten valt. Op de Graslei zijn de gevels in ere hersteld en de boten varen er enkel nog voor ons plezier, terwijl de Dampoort een georganiseerde verkeersindigestie geworden is. Maar één ding is nog altijd hetzelfde: de Gentse honger naar kwaliteit. De foto's tonen het decor van een fiere, rebelse en vrijgevochten stad. Gent, waar geschiedenis een werkwoord is. Met een beetje verbeelding zie je er Baekeland, Maeterlinck, of Eedje Anseele nog lopen. Hoor je Walter De Buck zingen *In mijn stroatsje wordt alles verteld*.

Goe wete,
zaki

← De vroegere Posthoornstraat, nu beter gekend als de **Sint-Niklaasstraat**, zag er iets meer dan een eeuw geleden best anders uit. Het indrukwekkende Hotel du Téléphone, inclusief zijn 57 meter hoge toren uit 1901, werd ontworpen door architect Alfons Van Houcke en was de eerste grote telefooncentrale van de stad. Het eclectische bouwwerk brandde tijdens WO II helemaal af en werd vervangen door een modern naoorlogs kantoorgebouw. →

← The former Posthoornstraat, which is now known as **Sint-Niklaasstraat**, looked quite different over a century ago. The magnificent Hôtel du Téléphone, and its 57-metre tower that was added in 1901, was designed by architect Alfons Van Houcke. It was the city's first major telephone exchange. The eclectic building burned down to the ground during World War II and was replaced by a modern post-war office building. →

← De **Achtersikkel** maakte samen met de Grote en Kleine Sikkel deel uit van een complex dat zijn naam dankt aan de invloedrijke patriciërsfamilie Van der Sickelen. Begin 14de eeuw hadden zij de belangrijkste huizen van de stad in hun bezit. Bij het begin van de 20ste eeuw kwam het bouwwerk in handen van de stad, die het liet renoveren door stadsarchitect Charles Van Rysselberghe. Vandaag vind je er het Muziekconservatorium. →

← **Achtersikkel** is part of a larger complex, together with Grote Sikkel and Kleine Sikkel. It owes its name to the influential aristocratic Van der Sickelen family. In the early 14th century, they owned the most important houses in the city. In the early 20th century, the city became the new owner of this building, which was renovated by city architect Charles Van Rysselberghe. Today Achtersikkel is home to the Conservatoire. →

← Het **Zuidstation** werd in 1837 geopend, als eerste station van de stad, maar tien jaar later al opnieuw afgebroken om plaats te maken voor een groter stationsgebouw. Ook dat gebouw was geen lang leven beschoren: de allerlaatste trein reed er buiten in 1928 en twee jaar later werd het helemaal met de hand afgebroken om uiteindelijk plaats te ruimen voor kantoren en een bibliotheek. Op de vrijgekomen terreinen van de spoorwegen werd het Koning Albertpark aangelegd. Vandaag vind je er nog verschillende zuilen en beelden die ooit het station sierden. Ze werden er geplaatst ter herinnering aan de oorlogsslachtoffers. →

← **Zuidstation** was inaugurated in 1837, as the city's first station. It was demolished ten years later to make way for a larger station building. But this was also short-lived: the last train left in 1928 and two years later, it was completely demolished, by hand, and replaced by offices and a library. The vacant old railway site was turned into Koning Albertpark. You can still find the many columns and sculptures that once adorned the station here. They were placed here in memory of the war victims. →

← De Nederschelde, beter gekend als de **Reep**, voelde een eeuw geleden aan als een mix tussen Brugge en Parijs. Zoals met andere waterwegen in de stad gebeurde, werd ook hier in de jaren 1960 een deel van de Reep drooggelegd. Sinds 2018 stroomt gelukkig opnieuw water door dit stukje van de Gentse binnenstad. →

← One hundred years ago, the Nederschelde, more commonly known as **Reep**, looked like a mix of Bruges and Paris. As was the case with other waterways in the city, part of Reep was filled in the 1960s. Since 2018, water once again flows through this part of Ghent's city centre. →

